

ת"פ 24165/07/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד יוסף יצחק בנאים, הנאשם

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 24165-07-17 מדינת ישראל נ' בנאים
בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד

יוסף יצחק בנאים - הנאשם

הכרעת דין

הרקע וכתב האישום המתוקן

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן וזאת במסגרת הסדר דיוני לאחר שמיעת מרבית פרשת התביעה.
2. כתב האישום המתוקן מייחס לנאשם עבירות של החזקה/שימוש בסם שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים") וכן עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתאריך 23.6.16 בשעה 20:57 או בסמוך לכך, בנהריה כביש 4 לכיוון דרום, עת נהג הנאשם ברכב מסוג סובארו בגפו, החזיק הנאשם ברשותו תשע אריזות ניילון שבתוכן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 6.2244 גרם נטו, שהיו ארוזות בניילון, שלא לצריכתו העצמית בלבד ומבלי שיהיה בידו היתר כדין. בהמשך לאותו מעמד, עת עצר הנאשם את הרכב בו נהג בכביש 4 צומת הגעתון נהריה, ניגש אל הנאשם שוטר אשר מילא אותה עת תפקידו כדן בלש בלבוש אזרחי, הניח תעודת מנוי משטרתית על חלון הרכב, או אז, עזב הנאשם את המקום בנסיעה וכן השליך הנאשם את הסם המסוכן כמפורט בסעיף 1 מתוך הרכב, סם מסוכן אשר נתפס על ידי שוטרים על רצפה ברחוב.
4. הנאשם הודה בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והודה בהחזקת הסם ואולם טען כי הסם שימש לצריכתו העצמית.

עמוד 1

המחלוקת בין הצדדים

5. בתשובתו לכתב האישום המתוקן, הנאשם לא חלק על עצם החזקת הסם וטיבו אולם לדבריו לטענתו החזקת הסם נועדה לשימושו העצמי.

טיעוני הצדדים

סיכומי המאשימה

6. המאשימה טענה בסיכומיה (ת/28) כי אין מקום ליתן משקל לעדותו של הנאשם בפני בית המשפט וזאת נוכח העובדה כי מדובר בעדות כבושה בשל כך שבחקירתו הנאשם טען כי הסם אינו שלו וכי אינו משתמש בסמים. המאשימה טוענת כי כבר בחקירתו הראשונה של הנאשם בתחנת המשטרה (ת/6) נועץ הנאשם עם עורך דין טרם כניסתו לחקירה ובהמשך בחר להתבצר בעמדתו זו והכחיש כל קשר לסמים שנתפסו ולשימוש בהם. זאת ועוד, טוענת המאשימה כי במהלך משפטו הנאשם דבק בגרסתו וכי בחר לפרוס גרסתו הכבושה לקראת תום פרשת התביעה וכשכזו, הרי שמדובר בעדות כבושה שמשקלה נמוך. מוסיפה וטוענת המאשימה כי הנאשם החזיק ברכבו כמות של פי 20.748 מן הכמות הקבועה בחוק ועליו הנטל לסתור החזקה. די בכך לטענת המאשימה כדי לקבוע כי אין מדובר בכמות סם שנועד לצריכה עצמית. טוענת המאשימה כי הכמות הסטטוטורית של 0.3 גרם מכילה יותר ממנת סם אחת, מכאן עולה שהכמות שנרכשה על ידי הנאשם די בה כדי להכין עשרות מנות של סם. אף אם יקבע כי אין די בכמות הסם לבדה לצורך הוכחת האמור, סבורה המאשימה כי הנאשם ממילא לא עמד באף לא אחד מהמבחנים שנקבעו בפסיקה, לא כל שכן בשילובם יחדיו.

7. המאשימה טענה בסיכומיה שטענתו של הנאשם מבוססת על עדותו בלבד וכי הנאשם לא הביא ולו עד יחיד שיעיד כי הוא משתמש בסמים וסיפר שבחר לצרוך את סם הקוקאין בביתו, בגפו ותיאר כי צרך את הסמים שלא בנוכחות אשתו, חברתו באותה עת. לטענת המאשימה גרסתו של הנאשם באשר להרגלי הצריכה ובשימוש כמו גם גרסת רעייתו, תמוהים. הנאשם תיאר מצג של שימוש כבד בסם וכי לא יתכן כי אדם המתגורר עמו לא ישים לב לכך או לחלופין יגיע למקום העבודה ולא יעורר חשד או יתפקד כעובד מסור.

8. ב"כ המאשימה טענה כי המסמכים שהגיש הנאשם אין בהם כדי ראיה לתדירות השימוש והצירוף לעדותו בבית המשפט הרי שלא הוכח שימוש אינטנסיבי כזה המסביר את כמות הסם שנתפסה ברשותו מלבד עדותו של הנאשם הלוקה גם היא בסתירות רבות. לפיכך, טוענת המאשימה, לא ניתן לקבוע כי הנאשם הינו בבחינת נרקומן אשר עושה שימוש בסם באופן שעולה בקנה אחד עם הכמות אשר נתפסה ברשותו.

9. המאשימה טוענת בסיכומיה כי גם על פי מבחן המימון והיכולת הכלכלית הנאשם לא הוכיח כי בעת האירוע היו ברשותו מקורות כספיים מספיקים לצורך מימון הסם. על פי תלושי המשכורת שקיבל הנאשם ממקום עבודתו השתכר הנאשם בחלק מהתקופה אף פחות משכר מינימום וכי משכורתו הממוצעת עמדה על 3,000 ₪. הנאשם התגורר באותה עת במעונות הסטודנטים יחד עם בת זוגו, השתמש ברכבה ובת זוגו טענה בעדותה כי השתמשו

בחשבונות נפרדים באותה תקופה וחלקו את ההוצאות שווה בשווה. לטענת המאשימה חישוב של כל ההוצאות למשך שנה מגיע לסל של למעלה מ - 74,830 ₪ שהוציא הנאשם לצורך מחייה וצריכת הסמים וזאת מבלי לקחת בחשבון קניות בסיסיות והוצאות של מותרות. על פי הרגלי צריכתו של הנאשם על פי עדותו הרי שהוצאותיו היו מסתכמים לכדי 218,830 ₪ ולא היה בידו הסבר מניח את הדעת לקיומם של סכומים אלה ברשותו. לטענת המאשימה, מסמך שהציג הנאשם מבנק הפועלים (נ/6) לפיו בחשבונו עומדת ותלויה הלוואה על סך של 101,327 ₪ נכון לחודש דצמבר 2018 אותה לקח לגרסתו לפני האירוע מושא כתב האישום אינו מצביע על בעליו של החשבון ובלי ההלוואה ואינו מצביע על מועד לקיחת ההלוואה ועל סכומה המקורי. הנאשם, טוענת המאשימה לא הציג מסמכים בעת האירוע או עובר לו או כל מסמך אחר שמוכיח כי נעשו משיכות מחשבונו של הנאשם לצורך רכישת הסמים בסכום של 6,000 ₪ לחודש. לעניין זה טוענת המאשימה כי גם אם נצא מהנחה כי הנאשם נטל הלוואה כדבריו, הרי שהחזר סכום ההלוואה הוא בסך של 2,300 ₪ ולא ברור כיצד עמד בתשלומי ההלוואה שכן גם כך התחייבויותיו באותה עת עמדו על 6,000 ₪ ומשכורתו עמדה על 3,000 ₪.

10. המאשימה מדגישה בסיכומיה את נסיבות תפיסת הסם, חקירתו במשטרה של הנאשם ועדותו בבית המשפט. העובדה כי הסם נתפס כשהוא מחולק ליחידות ויש בכך כדי להעיד כי הנאשם יצא מביתו לשם חלוקת הסם בהתאם להזמנות שקיבל מהמבקשים לרכוש ממנו. זאת ועוד, הסם נתפס כשהנאשם היה בדרכו לאירוע משפחתי. הנאשם טען כי השימוש היה במהלך כמה שעות כאשר נכנס לשירותים כל 20 דקות להריח עוד שורה לדבריו וציין כי הגיע עם רכב אך אינו נוהג לאחר שימוש וכי לא חשב על כך שצריך לחזור לביתו והסתמך על כך שישנם באירוע אנשים רבים מהעיר עפולה, דבר שעומד בסתירה לגרסתו בעדותו באשר לנסיבות יציאתו מהבית וחזרתו.

11. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה ע"פ 5937/94 **דוד שאבי נגד מדינת ישראל (להלן: "שאבי")** וטענה כי גם אם נצא מנקודת הנחה כי הנאשם השתמש בסמים שנתפסו ברשותו ולא סחר בהם, הרי שלא די בכך כדי לסתור את החזקה שבסעיף 31(3) לפקודת הסמים וכי ישנה גם אפשרות כי תכנן לחלוק את הסם עם יושבי האירוע כך שהחזקה לשימוש עצמי אינה שוללת אפשרות החזקה שלא לשימוש עצמי. הכמות שנתפסה בחזקת הנאשם מהווה כמות גדולה במיוחד בהשוואה לכמות המעידה על שימוש עצמי ואשר נקבעה בתוספת השניה וכי מדובר בכמות המאפשרת הפקת כמות רבה של סם ומכאן שנטל הראיה גדל בהתאם שכן לא מדובר בכמות גבולית אלא בכמות משמעותית.

סיכומי ההגנה

12. הנאשם בסיכומים (נ/9) טען כי על פי עדות הנאשם החל להשתמש בסמים לפני 5 שנים. עוד טען הסנגור שעד אשר התוודה בפני רעייתו ומשפחתו, לא הצליח להיגמל מהסם. לטענת ההגנה הנאשם השתמש בחומר מסוג קריסטל בכמות של בין 1 גרם ל- 2 גרם כל שימוש כאשר על פי עדותו צרך בערך פעמיים ואף שלוש פעמים בשבוע בהשקעה כספית של 1,500 ₪. עוד טוענת ההגנה שהנאשם החל לצרוך כמות גדולה יותר של סמים רק לאחר תקופה מעת צריכת הסם הראשונה ועד להסתבכותו עם החוק.

13. לטענת ההגנה, בחקירתו במשטרה כפר הנאשם וטען שהסמים שהושלכו אינם שלו וזאת בשל חששו והלחץ

מהמעמד, שכן מדובר בחקירתו הראשונה במשטרה. ב"כ הנאשם מדגיש את הליך הגמילה האינטנסיבי והעובדה שכיום אורח חייו של הנאשם שונה.

14. ב"כ הנאשם הפנה לעדותה של רעיית הנאשם אשר העידה כי באותה עת היתה עסוקה בלימודיה ועבדה כסייעת בגן בקיבוץ מגידו ולא התפנתה להבחין בהתנהלות שונה מבחינת הנאשם וגם אם הבחינה בהתנהלות כזו הרי שלא קישרה את התנהגות הנאשם להתמכרותו לסמים. רק לאחר שחזרו בני הזוג להתגורר בעיר נהריה, גילתה רעיית הנאשם שהוא נמצא במצוקה מאד גדולה והוא ביקש את עזרתה.

15. באשר למבחן המימון הפנה ב"כ הנאשם לעדות הנאשם על כך שהנאשם באותה עת התגורר בעפולה ועבד בקיוסק, וכי הנאשם השתתף בהוצאות השוטפות כגון דמי שכירות חודשית במעונות הסטודנטים, כולל עלויות של מזון, שתיה וכלכלה. זאת ועוד, באותה עת מצבו הכלכלי של הנאשם היה רעוע ועל מנת שיוכל להמשיך לממן את צריכת הסמים ולצמצם חובותיו שנוצרו בעקבות קניית הסם, הנאשם לקח הלוואה בסך של 150,000 ₪ ללא ידיעת משפחתו ואשתו ועד עצם היום הוא ממשיך ומשלם את ההלוואה. לטענת ההגנה אשת הנאשם גילתה על דבר לקיחת ההלוואה רק לפני כשנתיים, בעת שלקחו הלוואת משכנתא. הוסיף וטען ב"כ הנאשם בסיכומיו שהנאשם מכר את רכבו על מנת לצמצם נזקים כספיים שנוצרו בעקבות לקיחת ההלוואה וקניית הסמים וכי בכל זמן שהנאשם השתמש בסמים, לא מכר סמים כדי להשיג עוד כסף. ב"כ הנאשם טען שבאותה עת הנאשם ואשתו, חברתו באותה תקופה, ניהלו חשבונות בנק נפרדים והתשלומים שחלקו יחד היו התשלומים השוטפים של הבית. אשת הנאשם עבדה כרכזת פר"ח והשתכרה כ - 2,500 ₪ לחודש. אשת הנאשם כך נטען לא ידעה על המצב הכלכלי בו היה שרוי הנאשם.

16. בסיכומיו בעל פה הוסיף ב"כ הנאשם שחקירתו של הנאשם היוותה עבורו אירוע טראומטי ולכן לא הודה במשטרה ולא טען טענותיו כי מדובר בסמים לשימוש עצמי. זאת ועוד, טען ב"כ הנאשם כי הנאשם ניצל קשריו עם אותו אדם שסיפק לו את הסמים ("**להלן: המוכר**") ואפשר לו להישאר חייב בכספים וזאת נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם. עוד הוסיף וטען ב"כ הנאשם כי הנאשם התגורר באותה עת בעפולה אולם כאמור ניצל את קשריו עם המוכר שמכר לו את הסם שעה שהתארח אצל הוריו ולכן הנאשם קנה כמות גבוהה מצריכה בודדת דבר שלטענת ההגנה מקובל אצל משתמשים בסמים.

17. ההגנה טענה כי הנאשם הצליח לעמוד במטלות היומיומיות וזאת כיוון שנהג להשתמש בכמות גדולה בערב אחד בלילה של שימוש בסמים ולאחר מכן היה מותש ולאחר שחלפו יומיים השתמש שוב. כך לדבריו הצליח הנאשם לתפקד באופן שגרתי בחייו אך ציין כי הנאשם לא היה במיטבו באותה תקופה.

18. באשר לטענת המאשימה כי מדובר בעדות כבושה, טענה ההגנה אין לבדוק עדותו של הנאשם במבחנים הרגילים של עדות כבושה כיוון שלנאשם הסבר לדרך התנהלותו.

19. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית במקרים דומים (נ/11 / נ/12) ולעניין שאבי שם נקבעו המבחנים המשפטיים

לשאלת הפרכת החזקה שבפקודת הסמים. באשר למבחן המימון של הסמים, טען ב"כ הנאשם כי לא ניתן לעשות חישוב אקטוארי וכי הנאשם סיפק הסבר להתנהלותו הכלכלית והסביר כי לקח הלוואה מהבנק אותה הוא מחזיר באופן שוטף.

דין והכרעה

20. האם עלה בידי הנאשם לסתור את החזקה ולשכנע כי החזיק בסמים שנתפסו לצריכתו העצמית בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה.

21. לאחר ששמעתי את העדויות, עיינתי בראיות הצדדים ובחנתי את טיעוניהם, ועיינתי בפסיקה באשר לסוגיה זו, שוכנעתי כי לא עלה בידי הנאשם לסתור את החזקה הקבועה בפקודה ולשכנע, כי החזיק בסמים לצריכתו העצמית.

המסגרת הנורמטיבית

21. סעיף 31(3) לפקודת הסמים קובע כי מי שהחזיק סם מסוג המפורט בתוספת השנייה בכמות העולה על הכמות המפורטת לצידו - חזקה שהחזיק בסם שלא לצורך צריכתו העצמית ועליו הראיה לסתור. הכמות שהוגדרה כגבול שממנו תיחשב ההחזקה שלא לצריכה עצמית הינה 0.3 גרם. על הנאשם רובץ הנטל ועל הראיה לסתור שהסם שנתפס אינו לצריכתו העצמית.

22. עוד עולה כי שומה על הנאשם להוכיח טענתו על כך שהסם נועד לצריכתו העצמית בנטל ראייתי של מאזן הסתברויות (יעקב קדמי, "**על הראיות**", חלק רביעי (2009), ע"מ 1659; יעקב קדמי, "**על פקודת הסמים המסוכנים, הדין בראי הפסיקה**", התשס"ז - 2007, ע"מ 274). ראו לעניין זה: ת"פ (חי) 7926-08-10 **מדינת ישראל נגד סויסה** (4.7.11).

23. על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה על הטוען לצריכה עצמית להוכיח לשימוש אינטנסיבי בסם באופן שיעלה בקנה אחד עם כמות הסם שנתפסה עצמו (**להלן: "מבחן השימוש"**). לצד מבחן זה, על הנאשם להוכיח יכולת מימון, היינו על הנאשם להוכיח כי ברשותו מקורות כספיים מספיקים לצורך מימון הסם שאחרת קמה הנחה שמימון הסם "בא מסחר בסם, המקנה למחזיקו את מנתו" (ע"פ 5937/74 שאבי נגד מדינת ישראל, פ"ד מט(3), 832). ככל שהכמות קרובה יותר לזו הקבוע בתוספת השנייה, יקל על הנאשם להוכיח כי החזיק בסמים לשימוש עצמי ולהיפך (ראה בעניין זה בפרשת שאבי - שם הספיקה הכמות ליומיים וחצי בלבד ונתון זה שימש לקבלת הטענה בדעת רוב).

24. לצד שני מבחנים אלה שנקבעו בפסיקה, יש להתייחס גם לנסיבות הקונקרטיות של החזקת הסם ותפיסתו

והאם יש בהן כדי לתמוך בטענה בדבר שימוש עצמי אם לאו.

מן הכלל אל הפרט

25. יישום המבחנים שפורטו לעיל, בעניינו של הנאשם שבפני הביאוני למסקנה כי הסם שנתפס ברשותו לא נועד לצריכתו העצמית. מסקנה זו מתבססת לא רק על כמות הסם והחזקה הגלומה בה על פי חוק, אלא מיתר נסיבות החזקה ותפיסת הסם אשר מתיישבות עם מסקנה זו ועם מבחני השכל הישר כמפורט להלן.

מבחן השימוש

26. הנאשם החזיק סם מסוג קוקאין במשקל של 6.2244 גרם נטו ומכאן שהחזיק ברשותו בכמות העולה פי למעלה מ-20 מהכמות הקבועה על פי חוק ככזו שנועדה לצריכה עצמית. החזקה הקבועה בחוק של 0.3 גרם אינה משקפת בהכרח מנת סם אחת, דא עקא שהכמות אותה החזיק הנאשם ניתן להפיק עשרות מנות, גם על פי עדותו של הנאשם. בעניין שאבי, קבע בית המשפט העליון כי "...ככל שכמות הסם המקימה את החזקה קטנה יותר כך קלה יותר משימת סתירת החזקה". לפיכך, יש להסיק מכך שככל שכמות הסם גדולה יותר, הרי שהנטל הרובץ לפתחו של הנאשם הן ביחס למידת השימוש שזה עושה בסמים והן ביחס ליכולתו הכלכלית לממן את אותם סמים גדול יותר.

27. כאמור, אין המדובר רק בכמות הסם המקימה את החזקה שזה אינו לצריכה עצמית, אלא ישנן נסיבות נוספות המתקיימות בענייננו, נסיבות אשר הוכרו בפסיקה כסממנים מובהקים לכך שהסם נועד שלא לצריכה עצמית.

28. מעבר למשקלו של הסם, הרי שהסם נמצא מחולק ל-9 אריזות. מדובר באריזות דומות בצורתן והסם ארוז בהן. האריזות היו ארוזות בניילון ובמשקל כולל של 6.2244 גרם נטו, כמפורט גם בחוות הדעת מומחה (ת1) שם צוין כי הסמים נדגמו באופן שאינו מלא כך שנדגמו 5 אריזות מתוך 9.

29. הסם נתפס כאשר לטענת הנאשם היה בדרכו לאירוע משפחתי. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במהלך נסיעתו של הנאשם, עת עצר את הרכב בו נהג בכביש 4 צומת הגעתן בנהריה, נגש אל הנאשם שוטר אשר מילא אותה עת תפקיד של בלש בלבוש אזרחי, הניח את תעודת המנוי המשטרתי על חלון הרכב, או אז עזב הנאשם את המקום בנסיעה והשליך את הסם המסוכן מתוך הרכב, סם שנתפס לאחר מכן על ידי השוטרים.

30. כל אלה, מעבר לכמות הסם מלמדים על מי שמחזיק סם לצורך מכירה.

31. יתירה מכך, מדובר בגרסה שנטענה לראשונה בעדותו של הנאשם בבית המשפט. בחקירותיו הכחיש הנאשם כי הסמים שלו וכשנשאל אם השתמש בסמים לאחרונה השיב בשלילה (ת/6 עמ' 2 ש' 31-34). בחקירתו השנייה נשאל

הנאשם שוב אם השתמש בסמים ציין כי השאלה נשאלה וכי מעולם לא השתמש בסמים (ת/24 עמ' 2 ש' 12). לא נעלם מעיני ההסבר אותו מסר הנאשם בעדותו כי בני משפחתו לא ידעו כי הוא משתמש בסמים ואולם גם מעדותו של הנאשם עולה כי התוודה בפני אשתו מעט לאחר המעצר (עמ' 110 לפרוטוקול שורה 15). בד בבד טען הנאשם כי באותה עת הוריו ידעו כבר כי הוא צורך סמים (עמ' 110 לפרוטוקול שורה 15). אינני נותנת אמון בגרסת הנאשם כפי שטען אותה לאחר מכן כי רק אחרי שהשתחרר מהמעצר התוודה למשפחתו ולא לפני שנעצר. הנאשם סתר את עצמו באשר למועד בו סיפר לבת זוגו על שימוש בסמים או לבני משפחתו. יתירה מכך, גם בחקירתו מיום 11.7.16 **ת/24** זמן ניכר, בחלוף כ - חודש ימים לאחר שנחקר לראשונה, הנאשם הרחיק עצמו מהסמים ולא טען כי החזיק לשימוש העצמי, טען שמעולם לא השתמש בסמים ומעולם לא מכר סמים. אמנם מהמכתב שהוגש לבית המשפט מאת היחידה להתמכרויות עולה כי הנאשם פנה לראשונה לטיפול בחודש דצמבר 2016 בעקבות התמכרות שפגעה בכל תחומי חייו ואולם אין בכך כדי ללמד כי משפחתו ובת זוגו לא ידעו על השימוש בסמים קודם לכן ואף בעת שנעצר בתיק זה. הנאשם עצמו העיד כי בת זוגו ידעה על כך בעת המעצר. גם בתחילת משפטו לא טען הנאשם את טענתו לשימוש עצמי. ההיפך הוא הנכון, הנאשם כפר במעורבותו באירוע מושא כתב האישום וכפר במיוחס לו, גם לעניין החזקת הסם. יוצא אפוא, שגרסתו של הנאשם כפי שהועלתה לראשונה בעדותו בפני בית המשפט היא גרסה כבושה וככזו הרי שכבישת העדות הינה עדות בעלת מהימנות נמוכה (ע"פ 2014/94 סלאח נגד מדינת ישראל, פ"ד נ (2) 624 (1996); ע"פ 524/81 ששון נגד מדינת ישראל, פ"ד לח (4) 271 (1984)). הנאשם טען כי חקירתו במשטרה היוותה אירוע טראומטי ולפיכך בחר להרחיק עצמו מהסמים. לא שוכנעתי כי ניתן הסבר סביר ומניח את הדעת ומוצדק לכבישת העדות עד לעדותו של הנאשם בבית המשפט לאחר שמיעת חלק מהראיות ולאחר שהנאשם הודה בחלק מעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר דיוני בין הצדדים. גם אם אצא מתוך הנחה הנוחה לנאשם שבשל החקירה בחר להרחיק עצמו מהסמים, הרי שלאחר מכן נקרתה הזדמנות לנאשם לחזור בו מגרסתו לספר את האמת לגרסתו ואולם הנאשם המשיך והתחפר עוד ועוד, באותה גרסה לפיה אין לו קשר לסמים והוא אף אינו משתמש בסמים ולא מוכר סמים.

32. חרף הצטרפות הנתונים הללו כמכלול, עדיין יכול הנאשם, חרף הנטל הגבוה המוטל עליו, לשכנע כי הסם נועד לצריכתו העצמית בלבד. לאחר ששמעתי את עדות הנאשם ועדות בת זוגו, לא רק ששוכנעתי כי הנאשם לא צלח לעמוד באותו מאזן הסתברויות אלא שהתחזקה המסקנה כי הסם לא נועד כלל ועיקר לצריכתו העצמית.

33. עדותו של הנאשם הותירה בי רושם שלילי. מדובר בעדות שנועדה להביא בפני בית המשפט מצג לפיו מדובר באדם שחרף העובדה שעשה שימוש מסיבי לדבריו בסמים, אף אחד מבני משפחתו הקרובה, לרבות בת זוגו שהתגוררה איתו באותו בית לא ידעו על השימוש בסמים. אינני מקבלת את גרסת הנאשם לכך שבמועד האירוע מושא כתב האישום, החזיק סמים לצריכתו העצמית כאשר היה בדרכו לאירוע משפחתי. הנאשם הזכיר מספר פעמים במהלך עדותו כי עשה שימוש בסמים בצנעה כיוון שלא רצה שמשפחתו תדע אם כך מדוע חרג מהרגליו והחליט להשתמש בסמים שלא כהרגלו בצנעה בבית? לכך לא מצאתי כל הסבר. עדותו של הנאשם מלאת סתירות ותהיות ואינה עומדת אף במבחני ההיגיון והשכל הישר. יתירה מכך, כפי שאפרט להלן, הנאשם לא הציג מסמכים תומכים לגרסתו באשר למבחן הכלכלי.

34. גרסתו של הנאשם מתבססת על עדותו בלבד לגבי הרגלי צריכתו והשימוש בסמים. הנאשם ציין כי השתמש בסמים בביתו ושמר זאת כאמור בצנעה, לפיכך, תמוהה התנהלותו באירוע מושא כתב האישום, בו בחר דווקא להשתמש

בסמים מחוץ לביתו ואף במקום האירוע, דבר שאינו מתיישב עם התנהלותו בשגרה כפי שהעיד הוא עצמו עליה. הנאשם לא סיפק כל הסבר לכך, ואינני נותנת אמון בגרסתו לפיה החזיק את הסמים מחוץ לביתו לצורך שימוש עצמי. יתירה מכך, הנסיבות מחזקות את החזקת הנאשם בסמים שלא לשימוש עצמי. הנאשם העיד על עצמו כי לא נהג להשתמש בסמים מידי יום, לפיכך, הכיצד לאחר שידע כי הוא מתעתד ליטול חלק באירוע משפחתי, לא דאג יום קודם לכן להשתמש בסמים בסתר ולא "להסתכן" בכך שהדבר ייודע למשפחתו או לבת זוגו.

35. למעט עדותו של הנאשם, לא סופקה כל ראיה תומכת או ראשית ראיה באשר לשימוש בסמים באופן שתיאר, בין אם מדובר בעדים ובין אם מדובר באסמכתאות. הדברים אמורים גם לגבי יכולותיו של הכלכליות של הנאשם כמפורט בהמשך. הנאשם בחר להביא לעדות את בת זוגו באותה עת, רעייתו היום. הנאשם טען בעדותו כי צרך סמים שלא בנוכחותה. העדה הגב' מיטל בנאים סיפרה בעדותה כי היא מכירה את הנאשם 12 שנה והחלו לצאת יחד כאשר היתה כבת 15. העדה סיפרה כי משפחת המוצא שלה היא משפחה קשת יום ולפיכך קיבלה מלגת לימודים כאשר למדה בעמק יזרעאל והתגוררה במעונות הסטודנטים עם הנאשם. העדה סיפרה בעדותה כי עבדה כסייעת בגן בקיבוץ מגידו ולאחר מכן כרכזת פר"ח במוסד האקדמי בו למדה. העדה סיפרה בעדותה כי סדר יומה היה מאד אינטנסיבי וכי הגיעה לבית בשעות ערב מאוחרות והיתה מרוכזת בעצמה כך שלא תמיד ידעה מה עושה הנאשם. אציין כי לטעמי עדותה של העדה איננה תומכת ולא מהווה תוספת ראשית כלשהי לעדותו של הנאשם ולגרסתו באשר לצריכתו העצמית. זאת ועוד, אני מתקשה ליתן אמון כי ככל שהנאשם עשה שימוש כה מסיבי, לא עלה כל חשש בליבה של העדה כי בן זוגה המתגורר עימה אותו היא מכירה למעלה מעשור, משתמש בסמים. לא שוכנעתי בכך שככל שהנאשם עשה שימוש בסמים, העדה לא ידעה על כך מאומה, קל וחומר כאשר עסקין בסוג סם שנחשב "קשה" מסוג קוקאין.

36. על פי עדותו של הנאשם צרך את הסם כ - 3 עד 4 פעמים בשבוע וכי לאחר מכן קיים צורך של התאוששות מאחר וחש תשישות. גם אם אקבל גרסת הנאשם בעניין זה (וכאמור אינני מקבלת גרסתו), הרי שבסוף שבוע עת בת זוגו היתה בבית, יכולה היתה להבחין בשינוי כלשהו במצבו הפיסי של הנאשם או במצבו הנפשי, דבר שאף לא בא לידי ביטוי בעדותה של העדה שאני סבורה כי היא מגמתית לעניין מצבו הכלכלי של הנאשם ולא רק שאיננה תומכת בגרסתו לעניין השימוש בסמים, אלא שהיא איננה מתיישבת עם ההיגיון והשכל הישר בעניין זה.

37. באשר לתדירות השימוש בסמים, כאמור הנאשם סיפר בעדותו שהשתמש 3 פעמים בשבוע לפחות במשך כל הלילה, כל רבע שעה, עשרים דקות וציון כי צריך יום שלם של מנוחה, כאשר ידוע על פי עדות הנאשם כי עבד שלוש עד ארבע פעמים בשבוע (עמ' 107 לפרוטוקול שורה 5-10). הנאשם תיאר שימוש כבד בסם מסוג קוקאין. לא שוכנעתי כי בנסיבות המתוארות כפי שהנאשם עצמו מעיד עליהן, בת זוגו של הנאשם, הגם שהיתה עסוקה מרבית היום ומרוכזת בעצמה לדבריה, לא היתה חשה בשינויים כלשהם בהתנהגות הנאשם. לפיכך, אינני נותנת אמון אף בעדות בת זוגו של הנאשם.

38. הנאשם החזיק כמות העולה כדי פי 20 מהכמות הקבועה בתוספת השניה. מי שמעוניין לסתור את חזקת הכמות נדרש להוכיח פרופורציה בין הכמות שהחזיק לזו הנצרכת על ידו. לפיכך, מי שהחזיק כמות גבוהה יתקשה לשכנע שהחזיק את הכמות שהחזיק לצריכתו העצמית. לא נתתי אמון בעדות הנאשם לגבי הרגלי הצריכה כפי שהעיד

עליהם. לפיכך, לסיכום עד כה אני סבורה כי לא עלה בידי הנאשם לעמוד ב"מבחן השימוש" שנקבע על פי הפסיקה.

מבחן יכולת המימון

39. כאמור, אף לגבי מבחן זה באתי לכלל מסקנה כי הסם שנתפס אצל הנאשם לא נועד לצריכתו העצמית. על פי מבחן זה על הנאשם להוכיח כי היו ברשות הנאשם מקורות כספיים למימון רכישת הסמים אותם צרך. הנאשם הגיש מסמכים מהם לטענתו ניתן ללמוד על מקורות הכנסה למימון הסמים. כך למשל הנאשם הציג תלושי שכר מעבודתו בבית עסק "יוקלר חברה לדלק בע"מ" (נ/3). בחלק מתלושי השכר משכורתו של הנאשם עמדה על סכום של פחות מ - 3,000 ₪, קרי פחות משכר מינימום הקבוע במשק. משכורתו מחודש יוני 2016 מציגה שכר הכולל דמי הבראה ולפיכך, מן הסתם משכורתו של הנאשם עמדה על סכום של 6,075 ₪, שכר שאינו משקף את השתכרותו במקום עבודתו. הנאשם היה צעיר כבן 24 בעת ביצוע העבירות, התגורר עם בת זוגו שאף היא היתה סטודנטית הנתמכת במלגת לימודים לצורך לימודיה וזאת על פי עדותה כיוון שלא היו לה מקורות מימון ממשפחת המוצא שהיתה משפחה קשת יום לדבריה. בני הזוג התגוררו במעונות הסטודנטים ועל פי עדות בת זוגו של הנאשם חלקו בהוצאות המשותפות, לרבות ההוצאות של החזקת הרכב. כך למשל השכירות עלתה לבני הזוג כ - 880 ₪ שקל. את הדירה שכרו בני הזוג בחודש אוקטובר 2015. הנאשם מסר פרטים בעדותו לגבי הוצאותיו. כך למשל על פי חישוב, הנאשם הוציא בעבור סיגריות כ - 250 ₪ לחודש, על פי חישוב של קופסת סיגריות אחת למשך יומיים. הוצאותיו בעבור מזון אותן חלק עם בת זוגו, הוציא הנאשם סכום של כ - 300 ₪ לשבוע ולפיכך, הוצאותיו בגין מזון לחודש ימים מסתכם ב - 1,200 ₪ (עמ' 104 לפרוטוקול שורה 29-30). הנאשם אף עשה שימוש ברכב של בת זוגו ואולם השניים חלקו את הוצאות החזקת הרכב בסך של 500 ₪ לחודש.

40. על פי חישוב הוצאותיו בגין רכישת סמים הרי שהוצאותיו של הנאשם לחודש ימים היו בסך של כ - 6,000 ₪ (פי שניים מסכום השתכרותו של הנאשם בחודשי שגרה), זאת נוכח העובדה שנאשם העיד כי צרך סמים בשבוע בעלות של כ - 1,500 ₪. עלויות אלה מיוחסות לנאשם שהעיד על עצמו כי צרך סמים חמש שנים עובר למעצרו. גם אם אצא מנקודת הנחה כי הנאשם התכוון לחמש שנים לפני עדותו, הרי שמדובר בתקופה משמעותית וארוכה שלא שוכנעתי כי לנאשם היו מקורות מימון לכך. הנאשם ציין בעדותו כי לקח הלוואה מהבנק בסך של 150,000 ₪ וכי הוא עדיין משלם אותה. לתיק בית המשפט הוגש מסמך אשר מעיד על לקיחת הלוואה לטענת הנאשם ואולם המסמך (נ/6) מציין מצב חשבון ליום 21.12.18 ואינו משקף את מועד לקיחת הלוואה, דבר שעשוי היה ללמד על מצבו הכלכלי של הנאשם בעת תקופת השימוש בסמים. מסמך זה לא רק שאינו תומך בגרסת הנאשם, אלא שאני סבורה שהנאשם נמנע מהבאת מסמכים התומכים בגרסתו לעניין זה.

41. התנהלותו של הנאשם והימנעותו בהבאת ראיות לעניין מועד לקיחת הלוואה לצורך מימון רכישת סמים, יש בה כדי להחיל את הכלל לפיו כשבעל דין נמנע מהבאת ראיה הנמצאת בחזקתו - קמה חזקה שאילו הובאה הראיה היתה פועלת כנגדו (ראו : ע"פ 522/84 מא(1) בעניין סביחאת והפסיקה המצוטטת שם וכן ע"פ 483/88 בעניין עזריאל).

42. זאת ועוד, הנאשם ציין כי מכר את הרכב המשותף לו ולרעייתו על מנת לצמצם נזקים ולנשום לדבריו ואולם גם

בעניין זה לא הוצגה כל אסמכתא לגבי מכירת הרכב או מחירו בעת המכירה. מכל מקום לאור גרסתו, הרי שמן הסתם מכירת הרכב שהיה שייך לבת זוגו יכול היה לקרות לצורך הקטנת נזקי השימוש בסמים רק לאחר שנודע לבת זוגו על השימוש בסמים כנטען על ידי בני הזוג, שאם לא כן, הכיצד הצדיק את מכירת הרכב בפניה?

43. בחקירתו הראשית אמר הנאשם כי לקח הלוואה וכן מכר את הרכב נוכח מצב כלכלי קשה בעקבות השימוש בסמים ומימונם ואולם בחקירתו הנגדית כאשר עומת הנאשם עם שאלות שהופנו אליו באשר לפרטי הוצאותיו וחישובים אריתמטיים, אמר הנאשם כי רכש מאדם שהסכים כי יישאר בחוב ולא ישלם את מלוא התשלום בגין רכישת הסמים. יחד עם זאת כאשר נשאל הנאשם לשמו של האדם ממנו רכש אמר שאינו יודע וכי גם אם הוא יודע את שמו הרי שבוודאי זה אינו שמו האמיתי, הסבר זה אינו מתיישב עם הסכמת המוכר ליתן לנאשם סמים מסוג קוקאין ללא תשלום. ההסבר שמספק הנאשם לפיו אדם שהתקשר עימו לצרכי עסקי קניית/מכירת סם, סביר להניח שלא יסכים לספק סם ללא תמורה כספית, והסבר זה אינו מתיישב עם השכל הישר וההיגיון.

44. הנאשם נתפס כאשר בסמים היו מחולקים לאריזות-9 במספר. הנאשם ציין כי כך קנה את הסמים. אם הסמים היו מיועדים לצריכתו האישית מדוע אם כן תכנן לרדת לאירוע עם 2 או שלוש שקיות כאשר מדובר בכמות גדולה מזו שהוא צורך לפעם אחת כך לפי עדותו. זאת ועוד, אם לשיטתו של הנאשם הוא משתמש בפעם אחת בין 1 ל-2 גרם אין כל היגיון לכך שכל אריזה כוללת בערך 0.6 גרם כמות שאינה תואמת את צריכתו האישית של הנאשם בכל פעם ומצופה היה כי הנאשם יבקש מאותו מוכר קבוע כי יחלק את הסמים בהתאם לצריכתו. חלוקה זו מתיישבת יותר עם סם שנועד להגיע בסופו של יום אל צרכנים אחרים.

45. בשל כל אלה, לאחר שמצאתי לנכון לדחות את גרסת הנאשם, לרבות יכולת המימון, סבורני כי הנאשם לא צלח בהפרכת החזקה שקמה כנגדו. בהיעדר מחלוקת באשר לכמות הסם וטיבו, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) +7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973.

נוכח הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן בסעיף 2 לעובדות ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו הנני מרשיעה את הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשע"ט, 21 יולי 2019, במעמד הצדדים